

когато почна да ни лъже съ платата, то справедливо бихте ме обвинили и намразили. Но тъй като по-напрѣдъ бѣхъ най-голѣмиятъ му приятелъ отъ всички, а сега съмъ най-голѣмиятъ му противникъ, то съ какво право, слѣдъ като съмъ прѣдпочелъ васъ прѣдъ Севта, бихте ме счели за виновенъ, задѣто съмъ се скаралъ съ него? Но вие бихте казали: може би ти се приструвашъ, а въ сжщностъ си получилъ това, което намъ се падаше. Обаче ясно е поне това, че ако Севтъ ми е платилъ нѣщо, то той, наистина, би ми платилъ, не за да се лиши отъ това, което ми дава, и сжщеврѣменно да заплати и вамъ друга сума, ами, както азъ мисля, за да даде на менъ по-малката сума, а на васъ да не изплати по-голѣмата сума. Ако мислите, че дѣйствително тъй стои работата, вие можете твърдѣ бърже да осуетите тая сдѣлка, ако си поискате отъ него паритѣ. Защото очевидно Севтъ, ако съмъ получилъ нѣщо отъ него, ще си го поиска обратно отъ мене, и то съ пълно право, защото не съмъ устоялъ на обѣщанието си, заради което съмъ взелъ отъ него даръ. Но не само, че не съмъ получилъ това, което вамъ се пада, ами кълна се въ всички богове и богини, не съмъ получилъ нито даже това, което Севтъ на мене лично обѣща. Той самъ е тука и слуша, та знае, дали лъжливо се кълна. Но за ваше още по-голѣмо очудване азъ се кълна сжщеврѣменно, че не съмъ взелъ нито толкова, колкото нѣкои отъ стотницитѣ. И защо постѣпвахъ така? Азъ си мислѣхъ, войници, че колкото повече сподѣлямъ нѣкогашната му бѣдностъ, толкова повече ще ми бжде приятелъ, когато заеме царството си. Но когато го видѣхъ въ щастие, чакъ тогава узнахъ неговия нравъ. Може би, нѣкой би ми казалъ: „не се ли срамувашъ, да бждешъ тъй глупаво излѣганъ?“ Бога ми, бихъ се срамувалъ, ако бихъ билъ излѣганъ отъ врагъ; но струва ми се, че за единъ приятелъ е по-позорно да лъже, отколкото да бжде излѣганъ. Впрочемъ азъ зная, че ние спазихме прѣдпазливостъта, която трѣбва да се спазва спрѣмо приятели, за да не му дадемъ справедливъ поводъ, да не ни даде това, което ни бѣ обѣщалъ: защото ние нито го обидихме, нито разстроихме съ нехайство положението му, нито нѣщо ни уплаши да не изпълнимъ това, което той ни заповѣдаваше. Но вие бихте възразили, че би трѣбвало да се вземе нуждния залогъ, за да не ни излѣже, даже ако има такова намѣрение. Тогава чуите това,